

Dosarul nr. 2ra-1710/18

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Ciocana (jud. A. Malîi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

Î N C H E I E R E

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

judecătorii:

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Elena Terenti,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/34 împotriva Ninei Terenti și Elenei Terenti cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Nina Terenti și Elena Terenti și s-a menținut hotărârea din 21 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a t ă :

La 22 decembrie 2016 Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/34, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ninei Terenti și Elenei Terenti cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în baza contractului de livrare a energiei termice și apă caldă nr. 5104 din 1 octombrie 2007, încheiat între Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/34, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate. Din motivul neonorării obligațiilor de plată, la situația din 18 noiembrie 2016 datoria Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/34 la consumul de energie termică constituie suma de 11 952 525, 05 lei, devenind de fapt debitorul Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”. În urma consumului de energie termică, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/34 a prestat în continuare servicii de gospodărire comunală, inclusiv energie termică la toți proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat, care la rândul său au beneficiat de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform facturilor primite. Astfel, că în caz de neachitare de către consumatori a sumelor datorate,

Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/34 este în drept să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei și chiar este obligată să o facă pentru a stinge creanța sa față de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” din contul achitărilor efectuate de către consumatorii restanți.

A explicat că, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/34 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv pârâții Nina Terenti și Elena Terenti pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală 50 437, 02 lei, prioritar din cauza lipsei mijloacelor financiare pentru achitarea cheltuielilor de judecată. Și anume, în perioada 1 noiembrie 2001- 1 noiembrie 2016 Nina Terenti și Elena Terenti, la locul de consum - apartamentul nr. xxxxx, mun. Chișinău de pe seama consumului de energie termică distribuită de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/34, furnizată la rândul său de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, au acumulat o datorie în valoare totală de 50 437, 02 lei.

Astfel, luând în considerare faptul omiterii de către Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/34 a exercitării drepturilor față de pârâți, fapt ce determină imposibilitatea achitării creanțelor față de reclamant, cu riscul de a-și satisface creanța, a fost înaintată cererea de chemare în judecată sub formă de acțiune oblică în temeiul art. 599 alin.(1) din Codul civil.

Reclamanta a solicitat încasarea din contul pârâților a datoriei pentru consumul de energie termică pentru perioada 1 noiembrie 2001 – 1 noiembrie 2016 în mărime de 50 437, 02 lei și încasarea în beneficiul Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 1 513,11 lei.

Prin hotărârea din 21 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, acțiunea depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/34 a fost admisă.

S-a încasat în mod solidar de la Nina Terenti și Elena Terenti în beneficiul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/34 suma de 50 437, 02 lei- datorie pentru consumul de energie termică, pentru perioada 1 noiembrie 2001- 1 noiembrie 2016.

S-a încasat în mod solidar de la Nina Terenti și Elena Terenti în beneficiul Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 1 513, 11 lei și citarea publică în mărime de 150 de lei, iar în total suma de 1 663, 11 lei.

Prin decizia din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Nina Terenti și Elena Terenti și s-a menținut hotărârea din 21 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

La data de 27 iunie 2018, Elena Terenti a declarat recurs împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, consideră hotărârile instanțelor de judecată neîntemeiate, adoptate cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

În opinia recurentei instanțele ierarhic inferioare nu au apreciat probele din dosar în coraborare cu argumentele aduse și legislația aplicabilă referitor la termenul general de prescripție extinctivă.

Totodată, în argumentarea recursului a invocat prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit. a), b), c) din Codul de procedură civilă.

Recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

Prin referința depusă la data de 23 august 2018, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” a solicitat ca recursul declarat de către Elena Terenti să fie considerat inadmisibil.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 februarie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 26 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Elena Terenti, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230).

Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Elena Terenti, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Elena Terenti.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu